

1868 ΚΑΙ 1878

ΑΦΙΕΡΟΥΝΤΑΙ ΤΩΙ ΕΥΓΕΝΕΙ ΛΟΡΔΩΙ ΒΗΣΚΟΝΦΗΛΛ

1868

Α'

Χλωμός, Κριάρη, ἄφωνος κι' δλόμαυρα ντυμένος,
'Απ' τῆ θλιμμένη Κρήτη σου γυρίζεις δακρυσμένος·
'Ὡσάν σημαία γύρισες μὲ μέτωπο σκυμμένο,

Ποῦ τὸ σταυρό της ἔγασε σὲ δρόμο αιματωμένο!

Πρῶτος ἐπήγες κ' ἔρχεσαι ὁ ὕστερος... κομμάτια

Τὴν ἀλυσίδα ἔσπασες ποῦ σοῦδεναν τὰ χέρια,

Καὶ ἤλθες, ἀφοῦ κλείσθηκαν τῆς μάνας σου τὰ μάτια,

Μέσ' ἀπ' ἀράπικα σπαθιά καὶ τούρκικα μαχαίρια....

"Α, καλῶς ἤλθες· δῶσε μας τ' ἀνδρειωμένο χέρι,

Καὶ πέσε μέσ' στὸν κόλπο μας τὴν πίκρα σου νὰ θάψης.

"Αφσε τὸ δάκρυ σου νὰ βγῆ, Λακκιώτικο ξεφτέρι·

Δὲν εἶν' ντροπὴ γιὰ τὴν γλυκεῖα πατρίδα σου νὰ κλάψης.

Αὐτὰ τὰ δάκρυα τῆς σκλαβιάς τῆς ἀλυσίδες σπᾶνε,

Στῆς γῆς τὰ σπλάχνα μπαίνουνε καὶ γίγανταις γεννᾶνε!